

ज्ञानज्ञानशास्त्रम् ननु च तज्ज्ञानपरमेवेत्याशंक्यज्ञानस्यापितत्परत्वमुक्तम् तपोऽत्रज्ञानम् धर्मोऽयमशास्त्रदानव्रतादिविषयम् ननु तत्स्वर्गपरमित्याशंक्य
गम्यतइति गतिः स्वर्गादिफलं साऽपितदानंदांशरूपत्वात्तत्परैवेत्युक्तम् यद्वा वेदाइत्यनेनैव तन्मूलत्वात्सर्वाण्यपि वासुदेवपराणीत्युक्तम् तन्न ननु तेषां
मखयोगक्रियादीनां नानार्थपरत्वान्न तदेकपरत्वमित्याशंक्य मखादीनामपितत्परत्वमित्युक्तमिति द्रष्टव्यम् ॥ २९ ॥ ननु जगत्सर्गप्रवेशनियम
नादिविलासयुक्ते वस्तुनिसर्वशास्त्रसमन्वयो दृश्यते कथं वासुदेवपरत्वं सर्वस्य तत्राह स एवेति चतुर्भिः एतैरेव श्लोकैस्तस्य कर्माण्युदाराणि ब्रूहीति प्र
श्रस्योत्तरमुक्तम् सदसद्रूपया कार्यकारणामिकया अगुणश्चेत्यन्वयः स्वतो निर्गुणोऽपि सन्नित्यर्थः ॥ ३० ॥ भगवतो जगत्कारणत्वमुक्तम् प्रवेशनि

वासुदेवपरं ज्ञानं वासुदेवपरंतपः ॥ वासुदेवपरो धर्मो वासुदेवपरा गतिः ॥ २९ ॥ स एवेदं ससर्जाग्निभगवाना
त्ममायया ॥ सदसद्रूपया चासौ गुणमय्याऽगुणो विभुः ॥ ३० ॥ तथा विलसितेष्वेतेषु गुणेषु गुणवानिव ॥ अंतः
प्रविष्ट आभाति विज्ञानेन विजृम्भितः ॥ ३१ ॥ यथा त्ववहितो वह्निर्दार्दरुष्वेकः स्वयोनिषु ॥ नानेव भाति विश्वा
त्मा भूतेषु च तथा पुमान् ॥ ३२ ॥ असौ गुणमयैर्भावैर्भूतसूक्ष्मेन्द्रियात्मभिः ॥ स्वनिर्मितेषु निर्विष्टो भुंक्ते भूतेषु त
द्गुणान् ॥ ३३ ॥ भावयत्येष सत्वेन लोकान्वै लोकभावनः ॥ लीलावतारानुरतो देवतिर्यङ्गुरादिषु ॥ ३४ ॥ इति श्री
भागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

यमनलक्षणां लीलामाह तथेति विलसितेषु उद्भूतेषु गुणेषु आकाशादिषु अंतःप्रविष्टः सन् गुणवानिव मदधीना एते गुणा इत्यभिमानवानिव ननु वस्तुत
स्तथा यतो विज्ञानेन चिच्छक्त्या विजृम्भितः अत्यूर्जितः ॥ ३१ ॥ बहुरूपत्वलीलामाह यथेति स्वयोनिषु स्वाभिव्यंजकेषु अवहितो निहितः विश्वा
त्मा पुमान् परमेश्वरो भूतेषु प्राणिषु अंतर्यामिणोऽपि प्रतियोनितानात्वेन नानात्वमिव उच्यते क्षेत्रज्ञरूपेण वा ॥ ३२ ॥ भोगरूपां लीलामाह असौ ह
रिः भूतसूक्ष्माणि च इंद्रियाणि चात्मा मनश्च तैः स्वयं निर्मितेषु भूतेषु चतुर्विधेष्विति भोगे स्वातंत्र्यं व्योत्यते तद्गुणान्तत्तदनु रूपान्विषयानिच्छया भुंक्ते
भोजयतीति निजार्थो वाज्ञेयः पालयतीति वा तदात्वात्मनेपदमार्थं भुजो न वन इति स्मरणात् ॥ ३३ ॥ इदानीं सूतजानासीति प्रश्रस्योत्तरमाह भाव
यति पालयति एतत्तु सर्वावतारसाधारणं प्रयोजनम् विशेषतः कृष्णावतारस्य कुंतीस्तुतौ वक्ष्यते लोकभावनः लोककर्त्ता देवादिषु ये लीलावतारास्ते
ष्वनुरतोऽनुरक्तः ॥ ३४ ॥ इति प्रथमे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥